

גבעת

גבעת חיים מאוחד

עלון פנימי ס"א/6 כ"ד בכסלו תשס"א 21 בדצמבר 2000

הנהלת קהילה

ניתן דגש מיוחד על הטלת הסיכונים במגזר העסקי.
שאיפה שכל הפעילויות העסקיות (בקהילה) יועברו בהמשך לניהול המערכת העסקית. בשלב הנוכחי זהו המודל המוצע, סביר להניח שהוא יעודכן בהמשך.
יש חשיבות מכרעת לקיום השתלמויות והעברת הכשרה למנהלים/ות בקהילה.

הוחלט:

- א. יוצא דף לחברים המפרט את עקרונות המודל וסכמת הכפיפויות.
- ב. ראש הפירמידה - מזכירות המועצה - יידון במזכירות/מועצה/אסיפה, ולא בהנהלת הקהילה.
- ג. הקיבוץ מחויב למנות יו"ר ועד הנהלה.

תקציב קהילה לשנת 2001:

תקציב הקהילה יופרד מתקציב העסקים ויוכן על-ידי מנהלי פעילויות הקהילה - יאיר ואלון.
לוח הזמנים מאוד צפוף, יש להגיש תקציב עד סוף השנה.
מתאריך 17 עד 22 לדצמבר 2000 יתקיים סבב להכנת התקציב, עם כל מנהלי הפעילויות.
הנהלת הקהילה תידרש לקבוע את סדרי העדיפויות, לאשר את התקציב ולהעבירו יחד עם העסקים להצגה בפני המועצה/אסיפה לשם קבלת אישור.

הנהלת הקהילה רואה חשיבות רבה לבנות תקציב הנשען על מקורות מוסכמים.

מסר יאיר פלג, מנהל קהילה

ישיבת הנהלת קהילה מס' 1 11.12.00

נוכחים: דליה אגמון, שגית לוסיטיג, אורי גלר, תקוה פומרץ, חגית גורן, גדעון שופטי, טלי מרום, אלון שפיצר, יורם גור, יאיר פלג

סדר היום:

1. תיאום ציפיות
2. מבנה הפרדת המשק מהקהילה
3. נוהל הכנה ואישור תקציב 2001
4. קביעת מועד קבוע לישיבות

תיאום ציפיות:

- הגדרת מטרות לפעילות הנהלת הקהילה
- לקיחת אחריות כוללת
- גיבוי להחלטות שיתקבלו
- תכליתיות, ביצוע החלטות
- פעילות לרווחת הקהילה
- עיצוב החזון וקביעת מדיניות
- להוביל את הקהילה למקום טוב יותר
- עיסוק בעיקר ולא בטפל
- מתן גיבוי לצוותי עבודה (מש"א...)
- יחס לחבר
- קידום ודחיפת תהליך השינוי
- קידום ההפרטות - יותר אחריות על החבר
- התנהלות לפי מקורות הקהילה.

מבנה הפרדת המשק מהקהילה:

סכמת המבנה המצורפת אושרה בהנהלה הכלכלית ובמזכירות.
אושרו עקרונות הניהול למודל.

גבעתון - עלון קיבוץ גבעת חיים מאוחד עורכת דינה רמג'

ועכשיו לימת

המפעל מעביר לקיבוץ, אחרי כיסוי כל ההוצאות, כ-2 מיליון ש"ח בשנה, נוסף למיליון ו-600 אלף שכר עבודה של חברים. סה"כ משני המקורות: 3.6 מיליון.

מספרים אלה נמלאים את התחזיות לשנת 2000, חרף קשיים שהיו מנת חלקנו בשנה החולפת.

מפעל לימת קיים 32 שנים. תחומי העיסוק היו ליטוש אלקטרו-כימי, חידוש תחמושת ומכירת מתקנים לטיפול שטח במתכות. במשך רוב שנותיו שהה המפעל באזור קו האיזון, בדרך-כלל מתחתיו, ולפעמים מעליו. רווחיות לימת נגזרה, לרוב, מכמויות התחמושת שעברה חידוש במפעל וזו היתה הפעילות הרווחית ביותר.

ב-8 השנים האחרונות התייצב המפעל בפעילויותיו השונות, ועל-אף שמאז 1994 אין עסקות חידוש תחמושת, אנו מצליחים לשמור על רמה נאותה של רווחיות.

לימת שימש את המשק כמנוף לחיפוש פעילויות חדשות ומרוויחות. חלק ניכר מזמנם הקדישו מנהלי המפעל לנושא, מתוך הכרה שלימת אינו מהווה מקור הכנסה יציב ובטוח.

בכניסתי לתפקיד, הצהרתי שאני לא מתכוון לעסוק בחיפוש אחר פעילויות חדשות, ולמרות זאת, תוך כדי העשייה, קלטנו חברה חיפאית המתמחה במתן פתרונות בתחום הכימיה ויחד אתם פיתחנו שלושה עיסוקים, המהווים את עיקר פעילותה של לימת כיום:

1. ייצור ושיווק חומרים שונים, לגימור ולטיפול במתכות.
2. ייצור כימיקלים שונים בתחום טיפול במכשירים רפואיים ושיווקם לחברת טוטנאור ארה"ב.
3. חידוש ברים עבור חברת וישיי. פעילות זו, שהובאה ללימת במקרה, כתוצאה מביקור שערכנו במפעל וישיי בדימונה, מהווה את הנושא המרכזי של לימת בשנתיים האחרונות.

וישיי

החל מינואר שנה זו התחלנו בחידוש ברים בהיקפים מסחריים, ומאז חודש יוני אנחנו מייצרים בהיקף מלא, כ-250,000 ברים ליום.

ההכנסה המתוכננת מאגף הליטוש כולו בשנת 2001 תעמוד על כ-5 מיליון ש"ח, בעוד המחזור מפעילות וישיי בלבד יעמוד על סכום דומה, כ-5 מיליון ש"ח ברווחיות גבוהה. היקף הפעילות גבוה מהמתוכנן והרווחיות גבוהה, אך לרוע המזל אין אפשרות להתרחב אל לקוחות נוספים.

הפעילות הזאת, מבחינה מקצועית, היא ברמה גאונית. הטכנולוג שלנו הצליח לפתח תהליך כימי שבו משתתפות שתי מתכות, אחת אצילה שנקראת טנטלום, ואחת ירודה – נירוסטה. התהליך הכימי תוקף את המתכת האצילה, ולא פוגע בירודה.

הקמת כל הפעילות הזאת, מבחינת האמצעים והמקום, נעשתה כולה במקורות עצמיים של לימת. כל המכשירים והמתקנים נבנו פה, במחלקת המתקנים של המפעל.

המשך

עובדים

הנכס היחיד של לימת הינו כוח האדם המקצועי של המפעל, יכולת הניהול והיזמות.
בלימת עובדים 19 חברים, מתוכם 4 בייצור והיתר בניהול, מינהל ושירותי משרד.
החברים עובדים ללא לאות ומשקיעים מאמץ, רצינות, חריצות, יוזמה ומחשבה יצירתית.

ניתן להבחין, כי חברי גבעת חיים העובדים במפעל עושים עבודתם נאמנה, בתחושה של "גאוות יחידה" שנוצרה בלימת, דבר המחמם את הלב (במיוחד בתקופה זו שפני הקיבוץ משתנים). **בזכות מסירותם ויוזמתם הצלחנו להגיע למה שהגענו.**

מעבר לשכר דיפרנציאלי, שהשכר בו בהכרח גבוה מהנהוג כיום במפעל יחייב אותנו לצמצם את מספר העובדים, כדי לשמור על רווחיות המפעל. נוסף לחברים עובדים במפעל כ-30 שכירים, רובם עולים מארצות חבר העמים. אנו בוחנים ללא הפסק את מספרם של העובדים ומנסים ככל יכולתנו לצמצמם - בהצלחה קטנה. בכל מקרה, העובדים, חברים ושכירים, הנם המשאב העיקרי שלנו. היחס והתנאים שלהם הם זוכים נותנים ביטוי לנוסחה זו.

דינה רמגי
מפי יורם לב
בהשתתפות ירון לב

רכב

בחצר הקיבוץ רווחות שמועות כאלה ואחרות, בעיקר בנושא הרכב. על כך אני רוצה להגיב ולומר, שמפעל לימת מתנהג עם כלי הרכב שלו על-פי החלטות ההנהלה הכלכלית של הקיבוץ ובתיאום אתה. רכישת כלי רכב ובחירת סוגי המכוניות נעשים בתיאום עם האנשים המוסמכים בקיבוץ, והשימוש בהם מתואם עם המוסדות.

מזל טוב !

למשפחת גרינשפן
רוית, מיכאל, עדי והלל
לסבא עוזי
ולכל המשפחה
להולדת הבת - הודיה

מזל טוב !

לרינת ועידו ורדי
להולדת הבת - דור
אחות לשי
וברכות לסבתא רותי
ולכל המשפחה

מזל טוב !

לחיה מגל
להולדת הנכד
בנה של נורית
וברכות לסבתא רות
ולכל המשפחה

מזל טוב !

לחנה בן אהרון
לנישואי שלומי
ברכות לסבתא פניה,
לסבא יצחק
ולכל המשפחה

תודה מכל הלב
לכל אלה שלקחו חלק באזכרה
לזכרי.

אין מילים בפינו לבטא את
ההתרגשות והכרת התודה על
ההתארגנות הנהדרת ועל החום
והרגישות שזרמו אלינו מכל כיוון.
מי ייתן ונמשיך לפגוש בכל הדברים
היפים האלה בהזדמנויות הרבה
יותר שמחות.

משפחות דגן, גור, קרן ודור

חברים המעוניינים לצפות בסרט על
זכרי יכולים לקבל ממני את הקלטת.
אפשר גם לקבל אצלי את החוברת
שיצאה לזכרו אחרי יום ה-30.
לאה

מודעות

אפרים הדר מודיע, שאפשר
להתקשר אליו לטלפון 8198
ולהזמין כבל לאנטנת טלוויזיה.

הצומת

בסוף נובמבר נפגשו האחראים
במועצה ונציגי היישובים. מהנדס
המחוז הודיע כי מ.ע.צ קיבלה
החלטה להתחיל בביצוע הזזת
הצומת. תחילת העבודה ביולי
2001, הזמן המשוער עד לסיום
העבודה: כ-18 חודשים.
בינתיים תותקן תאורה זמנית
ויותקן רמזור צהוב מהבהב. כן
יותקנו שלטי אזהרה על סכנה.
נמסר מהמועצה האזורית

אנו מבקשים מכל בעלי הכלבים
הגדולים לקשור את כלביהם
המשוטטים בחצרות שלנו.
זה מפחיד ומסוכן.
ילדי הגיל הרך והצוות

מכבסה

בקשה מהורי הגיל הרך -
אנא מכס,
אל תזרקו לכביסה בגדים רטובים,
אל תזרקו בגדים עם חול,
אל תזרקו בגדים בתוך ציפה
והפרידו תחתונים ממכנסיים.
תודה על שיתוף הפעולה
צוות המכבסה

בחדר של גיורא וינר

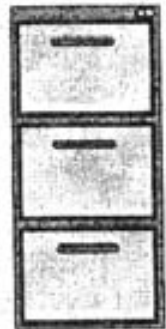

באיזה תחומים אתה עוסק?

אני עוסק בשלושה תחומים עיקריים: רישום אוכלוסייה, ביטוח לאומי וביטוח מכל הסוגים. כמו-כן אני אחראי לתשלום אגרות טלוויזיה ולעדכון מספרי הטלפון עבור בזק ועבור מדריך הקיבוצים ומדריך הטלפון הכללי - דפי זהב. אני מעדכן את 144 פעם-פעמיים בשנה.

האם אפשר לסדר דרוך עניינים במקום לנסוע למשרד הפנים, מה אפשר ומה לא?

אני עוסק ברישום האוכלוסייה, מלידה עד מוות וכל מה שביניהם. משנת 1984 אני יושב כאן. לפני ישב מאיר וניג ז"ל. הוא עשה את כל העבודה בצורה ידנית. כשראיתי את העבודה, אמרתי שזה לא בשבילי. פניתי, יחד עם שמעון הישראלי מהאיחוד לאהוד טל והוא בנה תוכנה לטיפול באוכלוסייה. התוכנה החזיקה מעמד 15 שנים. מכרנו אותה ל"מיגר", הפצנו ל-30 קיבוצים ולימדנו אותם לעבוד בה. על כל אדם יש מאגר מידע, שאותו ניתן לשלוח בצורת רשימות או כרטיס אישי וכדומה. את הפרטים אני מקבל מהמזכיר או מצוות סטטוסים. במאגר רשומים נתונים, כגון: שם ושם משפחה, שם משפחה קודם, שמות ההורים, תאריך לידה, ארץ מוצא, מועד עלייה, מספר זהות, מספר דרכון, טלפון/מספר תקציב אישי, סטטוס בקיבוץ, שירות צבאי, רשיון נהיגה, תאריך מועמדות/קבלה לחברות, עזיבה ועוד. החדר שלי משמש תחנת רישום אוכלוסייה של משרד הפנים. בתוקף זה אני יכול לקבל בקשות ולהעביר למשרד בנתניה. למעשה, אני יכול לטפל בכל בקשה, כולל דרכון, ולחסוך לאנשים נסיעות והמתנה בתור.

אני מגיע למשרד בנתניה פעם בשבוע, ונפגש - בלי תור - עם פקידה קבועה, שמטפלת מיידית בכל הבקשות שאני מביא, או שולחת בדואר.

בשני נושאים אני יכול לטפל: בדרכון שאבד וברשיון אחזקת כלי ירייה.

במסגרת השירות שאני נותן אני מצלם ומוציא תמונות פספורט - קנינו את המכונה כאשר היינו צריכים להחליף תעודות הסתדרות, וזה השתלם.

האם אפשר לסדר אצלך עניינים במקום לנסוע לביטוח לאומי? מה אפשר ומה לא?

אני עוסק בתשלום המסים לביטוח לאומי, כמו-גם מס בריאות, עבור כל החברים. בתחילה הלכתי לימי עיון ועם הזמן צברתי ניסיון.

אני גובה את כל הקצבאות והגמלאות עבור הקיבוץ. כל הרשימות מגיעות אלי, אני עושה ביקורת אישית, בודק שם ושם, והעיקר, אני דואג להגשת התביעות החדשות, לקצבאות נכות - כללית ועבודה, פגיעה בעבודה, תאונות, וקצבאות זקנה, קצבת ילדים, דמי לידה, סיעוד וכו'.

איזה סוגי ביטוח אתה מסדר, האם אתה יכול לחסוך לחבר סידורים בחברת ביטוח, למשל ביטוח רכוש בבית, ביטוח נסיעות וכדומה? מה אתה יכול לעשות פה ומה לא?

אני אחראי לתיק הביטוח בקיבוץ, כולל רכוש הקיבוץ, רכוש החברים בדירות, ביטוח חבות מעסיקים, תביעות צד שלישי וכל שאר הביטוחים, כגון: רכב, נסיעות לחו"ל, קבלנים, ספורטאים, סוסים וכדומה. אני דואג לכל הפוליסות ולכל התביעות.

רכוש החברים בדירותיהם מבוטח על-ידי הקיבוץ, עם השתתפות עצמית של הדייר. אנשים באים אלי ומקבלים את כל סוגי העזרה.

חברים שיש להם חפצים יקרים, כגון כלי נגינה, אוספים או יצירות אומנות יכולים לבוא אלי ואני אגיש סיוע, אסדר ביטוח - ואחייב אותם.

אני רואה את עצמי משרת ציבור.

גבעת חיים הדברים מטופלים היטב, מצבנו טוב בהשוואה לקיבוצים אחרים, יש רמת טיפול גבוהה.

שאלה ורשמה - דינה רמג'

כבר שנה. הזמן מתעתע בי, בנו. כל פעם כשנכנסת הביתה ותמונתך מקדמת את פני, אני עוצרת שוב ושואלת: יכול להיות שזה באמת קרה? עדיין מתקשה להאמין. דמותך כל כך מזוהה עם חיים, עם אופטימיות, עם שמחה, עם חזק, עם ביטחון. לא, באמת אי אפשר לקלוט. יודעת את האמת, יודעת את העובדות אבל כל רסים זיכרון וכל מזכרת מקשים את היכולת לקלוט, להאמין.

מסתכלת על יובל ולא מאמינה שאתם לא מכירים. הרי ממש נועדתם זה לזה. ורוני, איך היא בכלל יכולה בלעדריך? עפרי זה עתה השתחרר. לא קולטת שאתה לא אתנו לשמוח אתו, להיות שותף לתכנונים שלו, לעזור אם צריך. הוא לא אומר אבל אני יודעת שאתה חסר לו כל שנייה ושנייה ובטוחה שגם הוא לא מפסיק לחשוב איך זה היה אילו...

ככל יומולדת שחגגנו השנה הגיע הרגע של הרמת הכוסית והיה ברור שכולנו חושבים עכשיו על אותו דבר: על מי שלשאת את הברכה היה תמיד תפקידו והוא עשה זאת תמיד בדרכו הקלילה, השוכבית והמשרה רוח טובה על כולם ובכל...

הימים זורמים. החיים חזקים ושואבים אבל אתה חסר כל יום, כל שעה. בחיי יום יום שנרתיים הכל כל כך מובן מאליו עד שיכולים לעבור להם הימים בצורה כמעט אוטומטית, אבל מאותו ה-12 בדצמבר אין רגע כמעט שעובר בלי מחשבות, זיכרון, געגועים. כל תנועה שאני עושה אני מדמיינת אותך מסתכל ורואה. מסתכלת על עצמי בראי כאילו אתה הוא המסתכל. יודעת מה

היית אומר עכשיו ומה אחר כך. איך היית מקבל כל רבר באהבה
והופך כל קושי ואי-השלמה שלי למשהו שאפשר להתברך עליו.

הכאב מאז אותו ערב נורא הפך לבן-לוויה צמוד וגם כשנראה
שאת מתעשתת וחוזרת לעצמך ולשגרת החיים, הכאב והגעגועים
לא עוזבים. הם ערוץ נוסף, מקביל בחידך.

אנשים עוטפים אותי בהמון רוך ואהבה ואני יודעת שחלק מזה זה
בגלל אהבתם אליך, בגלל מה שאחה היית בשבילם ובגלל החסר
שהם חשים. כמעט כמוני.

מוצאת עצמי נאחזת במילים שרבים מהם אמרו לי: "זכית. היתה
לך מתנה וגם אם לא לכל החיים".

שלושים שנה זוהי תקופה אדירה, אוסף עצום של חוויות
וזכרונות. של יחד. וזה כבר לתמיד. מדפדפת בקלסר, חוזרת
וקוראת מה שכתבו רבים רבים לי, אחרי האסון. במיוחד אני
אוהבת לחזור אל הדברים שכתבה לי לידיה: "לאה, משהו בי
באמת מאמין שזכרי השאיר בעולם הזה כל כך הרבה חן, חום,
שטחה, אהבה ואור שיום אחד ימצאו אותך שוב וילוו אותך
תמיד." המילים האלה נצורות בלבי ואתן אני, אנחנו ממשיכים.
אוהבים, כואבים וזוכרים.

לאה

אבא

כבר שנה...

כבר שנה חלפה מאז אותו יום ראשון מקולל, בו הלכת מאתנו לבלי שוב.
נדמה כי היה זה רק אתמול - זכרך כה מוחשי: דמותך, קולך, צחוקך, חיבוקך...
אני תוהה איך ייתכן כי הזמן לא עצר מלכת יחד אתך,
אך החיים ממשיכים...

כל כך הרב הדברים קרו מאז שעזבת אותנו:

בריוק חודש לאחר מותך נולד לך נכד -

נסיך אמיתי, יצור מופלא ומקסים.

שני שמות הענקנו לו: יובל ודגן - בניסיון להנציח זכרך.

הוא מביא הרבה אושר ונחת לכולנו,

אך אי אפשר שלא לחשוב על ההחמצה ההרדית...

אני מוצאת את עצמי רוצה לספר לך על כל "חוכמה" חדשה שלו, לשתף אותך,

אך מייד המציאות מכה כי בחווקה, פעם אחר פעם.

ורוני שלנו, שלך -

מיום ליום היא גדלה והופכת עוד יותר יפה אפילו.

כבר נשרו לה שיניים וחדשות צמחו במקומן.

היא כבר מתחילה לקרוא ולכתוב ומציירת ציורים נפלאים.

היא ילדה מדהימה, ואתה לא פה כדי לחוות יחד אתנו את גדילתה והתפתחותה,

להתגאות בה ולכלות אתה יחד בהנאה ובאהבה.

השארת חלל שלא יוכל להתמלא לעולם,

ובעצם גם לא הייתי רוצה שיתמלא - מקומך שמור בלבנו ובחיינו לעד.

אתה אתנו בכל יום שחולף - במחשבותינו, בחלומותינו,

מביט בנו מהתמונות ומחייך,

ואנחנו משתדלים לחייך בחזרה, אך לא תמיד מצליחים.

זה קשה, אבא, כל כך קשה כאן בלעדיך.

אני לא יכולה שלא להיכנס למלכודת ה"איך" וה"למה" -

איך זה קרה לך? למה דווקא אתה?

לא מסוגלת גם להימלט ממחשבות ה"אילו" -

אילו רק היית מתעכב קצת יותר בנגעתון, או שותה קפה עם אפרת,

או אפילו שוכח מהתור למרפאת השיניים (היינו סולחים לך, כמו תמיד...)

אילו אותו חזיר בר ארור לא היה חוצה את הכביש,

או שהמכונית לפניך לא היתה פוגעת בו, וגורמת לו להישאר על הכביש בנתיב בו נסעת אתה...

אין סוף למחשבות הללו, שאני יודעת שאין להן טעם -

שום דבר לא יוכל להחזיר את הגלגל לאחור ולהחזיר אותך אלינו,

אך כנראה שבאיזה שהוא מקום המחשבות הללו הן בלתי נמנעות

במקרה של מוות כה פתאומי וטראגי בשלך, שעדיין הינו בלתי נתפס עבורי.

שנה זה זמן בלתי מבוטל,

אך עדיין מקננת בי התקווה הלא רציונאלית שהדלת תיפתח לפתע פתאום,

אתה תיכנס והכל יחזור להיות כשהיה.

זה ייראה לי הדבר הכי טבעי בעולם.

מודעת למציאות הכואבת, אך הלב מסרב להשלים עם אוברנך.

לא מוכנה עדיין להיפרד ממך, אבא,

לא יודעת אם אי-פעם אוכל.

יש עוד כל כך הרבה דברים שאני רוצה לספר לך.

אומנם אני כבר "ילדה גדולה" עם משפחה משלי,

אבל אני כל כך זקוקה לך, אבא,

וכל כך אוהבת ומתגעגעת.

גילת

נופש ים בסימן שאלה

במכתב שנשלח לקיבוצים שמתמשים בחוף ה"מרכז הימי" בעונת הקיץ מודיע קיבוץ שדות ים שלא יהיה עוד נופש ים בחוף שלו:

בעקבות תלונות מתמשכות לאורך שלוש העונות האחרונות ובמיוחד בעונת 2000 של משרד הפנים, משרד איכות הסביבה, משטרת ישראל, עמותת אדם וטבע ודין, מועצה אזורית חוף הכרמל וגורמים נוספים, הננו להודיעכם כי הסתיימה ההתקשרות ארוכת השנים בין שדות ים/המרכז הימי לבין הקיבוצים. החל מעונת 2001 לא נתיר כניסת קרוונים לשטח זה. כמו כן הננו להודיעכם כי אנו פועלים להקמת אתר תיירות במקום, שאת הסנונית הראשונה שלו נקים במהלך שנת 2001.

תודה על שיתוף הפעולה לאורך כל השנים וצר לנו כי לא עלה בידינו להמשיך לקיים פעילות זו, עקב עבירות רבות על החוק.

שנה טובה וגמר חתימה טובה
מנחם שפיר
מרכז משק שדות ים

שאלנו את זמיר משי, שנשא על גבו, בשיתוף עם בתיה שמעוני את נופש ים בשלוש השנים האחרונות: מה יהיה?

כל משפחה תחליט לעצמה מה היא רוצה לעשות. גם עד עכשיו כל משפחה בחרה דרכי בילוי בקיץ, ולהפתעתי, רבים המשיכו לנצל את נופש ים, גם משפחות שיכלו להרשות לעצמן הרבה יותר. למדתי שאין לזה תחליף, אולי בגלל הקרבה לקיבוץ, ואולי בגלל המחירים, שכמוהם לא ניתן למצוא בארץ.

אז מה, לא יהיה נופש ים?

עדיין לא ברור. כבר בתחילת הקיץ שעבר חיפשנו אלטרנטיבות, בדקנו חופים אחרים, אבל לא מצאנו משהו מעשי במחיר כזה ובתנאים כאלה. מי יודע, אולי יבוא משהו עם קשרים או קצת פוליטיקה וימצא פתרון. עוד תהיה ישיבת סיכום של כל הקיבוצים ואולי נופתע - ושדות ים כן יאשרו.

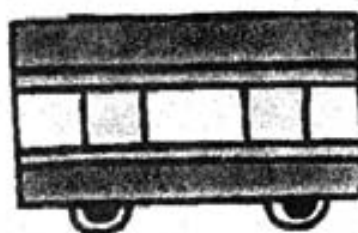
מה יקרה בינתיים?

יצטרכו להחליט בקשר לצידוד. עד אז אין לגעת בצידוד ללא אישור ממני או מרכז המשק.

איך הגעת לריכוז הנופש ים?

אבי טל הכניס אותי לנושא ואחר כך, במשך שלוש עונות, עזר לי בהקמה, וגם רוטן פטרקובסקי, ושלא נשכח את החשמלאים, אנשי המים והאינסטלציה וכל בעלי המלאכה שנוקקנו להם.

כיום יש כבר עייפות מתמשכת. השנה די מתאים לי שזה ייגמר, גם בגלל שאני לומד עכשיו וגם בגלל שקשה יותר ויותר לקבל עזרה.

דינה רמגי